

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL
Incursiune în invizibil / Omraam Mikhaël Aïvanhov. –
Ed. a 2-a. - București : Prosveta, 2013
ISBN 978-973-8107-90-8

133.2

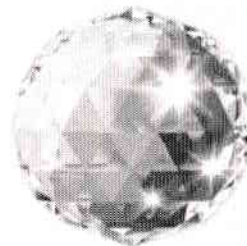
© 1996, Editions Prosveta S.A., France
ISBN 2-85566-463-2

© 2013, Editura Prosveta Srl, Romania, Ediția a 2-a în limba
română, ISBN 978-973-8107-90-8

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Incursiune în invizibil

Ediția a 2-a

**Colecția Izvor
Nr.228**

EDITURA PROSVETA

CUPRINS

1. Vizibilul și invizibilul	7
2. Viziunea limitată a intelectului, viziunea infinită a intuiției.....	21
3. Accesul la lumea invizibilă: de la Iesod la Tiferet.....	39
4. Clarvederea: activitate și receptivitate	51
5. Trebuie să îi consultăm pe clarvăzători	59
6. Iubiți și ochii vi se vor deschide	73
7. Mesajele Cerului	81
8. Lumina vizibilă și lumina invizibilă: svetlina și videlina	93
9. Gradele superioare ale clarvederii	99
10. Ochiul spiritual	111
11. Chipul Domnului	121
12. Adevărata oglindă magică: Sufletul Universal.....	127
13. Vis și realitate	133
14. Somnul, imagine a morții.....	143
15. Protecția în timpul somnului.....	153
16. Călătoriile sufletului în timpul somnului	163
17. Adăpost fizic și adăposturi psihice	175
18. Sursele inspirației.....	185
19. Să preferăm senzația în locul viziunii.....	195

Dacă este atât de greu să îi faci pe oameni să admită realitatea unei lumi pe care nu o văd, înseamnă că ei nu posedă încă organe suficient de dezvoltate pentru a o observa sau a o sesiza, ca acelea care le permit să intre în contact cu lumea fizică: pipăitul, văzul, auzul, mirosul, gustul.

Idea existenței unei alte lumi locuită de nenumărate ființe invizibile, dar la fel de reale ca și cele întâlnite zilnic, dintre care unele sunt mai evoluat decât omul, pare ceva neverosimil sau chiar absurd pentru majoritatea oamenilor. Tot ceea ce ei nu văd și ceea ce instrumentele cele mai perfecționate folosite de știință (microscop, telescop etc.) nu pot să detecteze, nu există. Ei bine, este un raționament foarte rău. Oare ei observă ceea ce este esențial pentru ei, propria lor viață?... Un om este întins pe pământ; el este vizibil, este palpabil, dar iată că a murit: ceva invizibil l-a părăsit, acel ceva care îl făcea să meargă, să

iubească, să vorbească, să gândească. Puteți să îi puneți alături mâncare pe săturate și toate comorile lumii, spunându-i: „Pentru tine sunt toate acestea, prietene, bucură-te!” dar nu este nimic de făcut, el nu mai mișcă. Cum putem să ne îndoim apoi de existența unei lumi invizibile?

Lumea vizibilă nu ar reprezenta nimic dacă nu ar fi susținută de lumea invizibilă. La originea vizibilului trebuie căutat întotdeauna invizibilul. Dacă lumea există pentru voi, dacă puteți vedea cerul, soarele, pământul, totul se datorează acestui principiu invizibil din voi înșivă ce vă permite să le descoperiți cu ajutorul instrumentelor vizibile, care sunt ochii. Dacă acest principiu invizibil nu ar fi fost prezent, ochii voștri nu v-ar folosi la nimic, nu ați vedea. Lumea vizibilă nu este decât învelișul lumii invizibile fără de care nu am putea cunoaște nimic din ceea ce există în jurul nostru.

Aceia care refuză categoric existența lumii invizibile dovedesc pur și simplu că nu judecă. Oare cu ce se ocupă ei zi și noapte? Își văd gândurile, sentimentele? Nu. Atunci, cum se face că aceste gânduri și sentimente reprezintă pentru ei niște certitudini absolute? Acela care este îndrăgostit, se îndoiește oare de iubirea sa? El nu își vede iubirea, el nu o atinge, dar datorită ei, este în stare să mute cerul și pământul. Dar sufletul, conștiința, cine le-a văzut? Când spunem: „În sufletul și în conștiința

mea, eu îl condamn pe acest om”, hotărâm soarta unei persoane în numele a ceva ce nu am văzut niciodată și de a cărui realitate chiar ne îndoim: oare o fi înțelept?

Oamenii nu cred decât în lucruri invizibile, impalpabile, dar nu doresc să recunoască acest lucru. Ei gândesc, simt, iubesc, suferă, plâng, mereu din motive invizibile, dar în același timp se încapățânează să pretindă că nu cred în lumea invizibilă. Câtă contradicție! Și câte crime nu sunt comise pur și simplu pentru că oamenii consideră ca adevărat tot ceea ce le trece prin cap. Un bărbat gelos bănuiește că nevasta îl înșeală și, chiar fără a verifica, o omoară. Un altul bănuiește că un concurent vrea să-l ruineze și iată încă un mort.

Oamenii nu pun niciodată la îndoială ceea ce gândesc și ce simt, ei sunt absolut convingși că acesta este adevărul. Când le expuneți punctul vostru de vedere, ei spun: „Vom vedea... vom studia problema... vom face o anchetă”, dar pentru ceea ce gândesc și simt ei, nu au nimic de studiat, aceasta este singura realitate. Într-un fel, ei au dreptate; din moment ce strigă de bucurie sau durere, oare cum se pot îndoii de realitatea a ceea ce simt? Realitățile interioare sunt realități indiscutabile. Sunt chiar entități însuflețite și de aceea Inițiații ne vorbesc despre existența unei lumi invizibile, impalpabile, care reprezintă singura

realitate. De altfel, această lume, denumită „invizibilă”, nu este chiar atât de invizibilă pentru ei: ea este vizibilă, tangibilă, palpabilă, străbătută de creaturi, de curenți, de lumini, de culori, de forme, de parfumuri mult mai reale decât cele din planul fizic, iar ei le cunosc, le studiază.

Da, este o greșeală să se creadă că emoțiile, sentimentele, gândurile, tot ceea ce aparține lumii psihice, spirituale, nu poate fi studiat cu precizie. Toți oamenii de știință care au lăsat de-o parte această lume gândindu-se că nu există aparate pentru a o studia, se înșeală: aceste aparate există și ele sunt mult mai exacte și mai reale decât cele care măsoară fenomenele din planul fizic. În chimie, în fizică, admitem mereu în măsurători și calcule o marjă de eroare posibilă și aproape inevitabilă. Nu se poate măsura o substanță cu precizia unui electron. În timp ce, în știința lumii invizibile, chiar și un electron este numărat, cântărit, calculat: aici domnește o precizie absolută.

Da, viața, viața interioară, spirituală, poate fi studiată și chiar cu mai multă exactitate decât în planul fizic, dar cu condiția de a dezvolta aceste instrumente de precizie absolută care sunt organele spirituale. Atât timp cât acestea nu au fost dezvoltate, nu avem dreptul să negăm realitatea lumii invizibile. De altfel, omul nu și-a dezvoltat prea bine nici cele cinci simțuri. Unele animale văd,

aud, adulmecă, captează manifestări pe care noi nu suntem capabili să le percepem: mirosuri, ultrasunete, anumite radiații luminoase sau chiar anumite semne ce anunță furtunile, cutremurele de pământ, epidemiile etc.

Singura atitudine înțeleaptă pe care o pot adopta oamenii de știință este aceea de a spune: „Stadiul cunoștințelor noastre nu ne permite să ne pronunțăm, mai trebuie să studiem problema.” Dar în loc de aceasta, ei se pronunță și induc în eroare umanitatea. Ei sunt deci responsabili și într-o bună zi vor plăti foarte scump, fiindcă responsabilitatea lor este înregistrată și Cerul este implacabil cu aceia care îi înșeală pe oameni. Toți acei oameni de știință care se consideră ca etaloane și criterii universale nu-și dau seama că își blochează drumul cu limitările lor, blocându-l deopotrivă și pe acela al întregii omeniri. Cum se face că, atunci când un explorator care a călătorit la celălalt capăt al lumii și povestește că a văzut o anumită țară străbătută de un anumit fluviu, populată de anumiți locuitori, este crezut, în timp ce aceia care au vizitat alte regiuni, regiuni spirituale, și care revin povestindu-și călătoriile, nu sunt crezuți? Acei călători puteau minți, dar totuși au fost crezuți, în timp ce cuvintele exploratorilor lumii invizibile sunt puse sistematic la îndoială.

Toate Cărțile Sfinte ale tuturor religiilor menționează existența unor creaturi invizibile a căror prezență nu rămâne fără consecințe pentru viața și destinul oamenilor. Religia creștină le-a împărțit în două mari categorii: spiritele luminii și spiritele întunericului, îngeri și demoni. Alte tradiții au insistat mai mult asupra spiritelor naturii care populează cele patru elemente. Eu v-am vorbit deseori despre toate aceste entități și în special de ierarhiile îngerești menționate de Cabală, preluată de tradiția creștină; nu voi mai reveni deci asupra acestor aspecte.

Eu cred în lumea invizibilă, cred chiar numai în ea: întreaga noastră existență este guvernată, impregnată de lumea invizibilă. Chiar senzațiile noastre de bunăstare și bucurie, ca și cele de suferință și necaz, sunt legate de prezența creaturilor invizibile pe care le atragem prin modul nostru de viață. Veți spune: „Noi nu le vedem, deci ele nu există.” Oare putem cere unui orb să se pronunțe despre ceea ce nu vede? Dacă ați fi clarvăzători, când simțiți o bucurie mare, ați vedea o multitudine de ființe înaripate învârtindu-se în jurul vostru, pline cu cadouri de lumină, cântând, dansând, lăsând la trecerea lor urme de culori strălucitoare și parfumurile cele mai plăcute. Iar atunci când sunteți neliniștiți sau îngrijorați, dacă ați fi fost deopotrivă clarvăzători, ați fi văzut entități

strâmbându-se și venind să vă tragă de păr, să vă zgârie, să vă înțepe. Tradiția ezoterică a numit aceste entități indezirabili: ele se apropie de oameni spunând: „Iat-o pe această femeie, iată-l pe acest bărbat, ei ne interesează! Hai să le facem mizerii, va fi amuzant să îi vedem cum strigă și gesticulează.” Iată ceea ce se întâmplă când sunteți nefericiți, tulburați.

Desigur, somitățile intelectuale și medicale nu pot admite în secolul nostru ideea că entități binefăcătoare sau răufăcătoare îi vizitează pe oameni pentru a-i ajuta, a-i alina, sau dimpotrivă, a-i tulbura și a-i distruge. După părerea lor, este vorba despre elemente chimice ce perturbă sau restabilesc buna funcționare a psihismului. Ei da, este adevărat că sunt elemente chimice, dar de unde vin ele? Aceste elemente chimice sunt concretizarea prezenței spiritelor binefăcătoare sau răufăcătoare atrase de omul însuși. Dacă oamenii, prin slăbiciunile lor, prin încălcările legilor, deschid ușa entităților întunecate, acestea pătrund în ei și produc daune pe care psihologii, psihanalistii le denumesc în tot felul, dar care în realitate au o singură și unică origine: prezența indezirabililor atrași de felul nostru greșit de a trăi.

Aceste fapte sunt foarte bine explicate în Cărțile Sfinte iar clarvăzătorii le-au constatat. Dar atât timp cât oamenii nu-și vor dezvolta acele

capacități spirituale ce permit cunoașterea lumii invizibile, câtă vreme se vor îndoi de cunoștințele Științei Inițiatice, ei își vor clădi o filosofie bazată numai pe observațiile celor cinci simțuri iar concluziile acestei filosofii vor fi obligatoriu greșite.

Pentru a clarifica această problemă a indezirabililor, este suficient să se observe ce se întâmplă cu toate aceste organisme microscopice care nu încetează să îi amenințe și să îi distrugă pe oameni. Fie că sunt denumiți microbi, viruși, bacili, bacterii, oare de cât timp biologii au reușit să îi repereze cu ajutorul microscopelor lor? De abia de un secol, nu mai mult. Înaintea descoperii lor se atribuiau bolilor cele mai neverosimile cauze. Acum, se știe că bolile au drept cauză toate aceste „gângănii” a căror natură nu a fost încă bine identificată. Dar rezultatele apar: bolile, moartea. Ei bine, ceea ce se petrece în planul fizic se petrece deopotrivă și în planurile astral și mental și rezultatele există la fel: neliniștea, frământările, obsesiile, nebunia. Numai că nu există încă microscopae atât de perfecționate ca să poată detecta acești viruși din planul astral și mental.

În domeniul psihic, spiritual, oamenii se află ca în epoca dinainte de Pasteur: din moment ce microbii nu puteau fi văzuți, nu se luau măsuri de precauție împotriva lor. La fel, așa cum nu vedem

acești microbi din planul psihic care sunt indezirabili, nu ne luăm nici o măsură de precauție împotriva lor. Poate că va apărea în curând un alt Pasteur cu noi instrumente datorită cărora vom putea observa entitățile lumii astrale care îi distrug pe oamenii imprudenți. Dar, în așteptare, este de preferat să admitem existența lor, și mai ales să învățăm să ne ocrotim de ei ducând o viață echilibrată și cumpătată.

Unii cabaliști, care erau clarvăzători, au văzut aceste entități și le-au dat chiar și nume. Aceste nume pe care ei le-au dat în funcție de valoarea numerică a fiecărei litere, exprimă exact caracteristicile acestor spirite. Eu le cunosc, dar nu doresc să vi le comunic pentru ca să nu aveți nici un contact cu ele. Trebuie să fii foarte puternic, să posezi o aură puternică și să știi să lucrezi cu lumina, cu culorile, pentru a studia aceste entități fără a fi în pericol. În orice caz, chiar dacă credeți sau nu, dacă nu sunteți prea vigilenți, nu îi veți putea împiedica pe indezirabili să vă facă rău. De ce a spus Iisus în Evangheliile: „Privegheați și vă rugați” sau: „Fiți treji, diavolul umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită”? Oare Iisus putea rosti orice? Și de ce oamenii, dacă cunosc atât de bine realitatea lucrurilor, cad victime atâtor agitații? Trebuie deci să ne întoarcem din nou către această știință pără-